

IX. 2. udvalg.

Resolutionsforslaget som helhed blev herefter vedtaget i udvalget med 78 stemmer for, ingen imod, medens 10 afstod (østlandene og Burma).

Resolutionen blev bekræftet i plenarforsamlingen den 7. december 1970 med 86 stemmer for, ingen imod, medens 10 afstod (Res. 2657 (XXV)).

Forinden havde Frankrig krævet særafstemning om ovennævnte paragraf, indføjet på Chiles foranledning. Paragraffen blev vedtaget med 58 stemmer for, 10 imod (Australien, Belgien, Canada, Frankrig, Japan, Luxembourg, New Zealand, Sydafrika, Storbritannien og USA) og 28 afståelser (de nordiske lande, Grækenland, Irland, Italien, Holland, Portugal, Spanien, Østrig, Argentina, Cambodien, Cypern, Kina, Malta, Singapore og alle østlande). Sverige afgav på vegne af de nordiske lande bortset fra Island en stemmeforklaring, hvori man forklarede, at man havde stemt imod paragraffen i udvalget, dels fordi man ikke kunne acceptere den fremgangsmåde, forslagsstillerne havde valgt i forbindelse med forslaget fremlæggelse, dels fordi man fandt det præmaturligt at overveje mulighederne for finansielle overførsler til udviklingslande til finansiering af bestræbelserne på miljøområdet på et tidspunkt, hvor det endnu ikke var afgjort, hvilke forslag herom, der vil blive drøftet under konferencen. Man ønskede imidlertid at afstå i plenarforsamlingen for dermed at understrege, at man ikke var modstander af tanken om at yde udviklingsbistand på dette område.

Oprettelse af et internationalt universitet.

(Dagsordenens punkt 44).

Ved resolution 2573 (XXIV) opfordrede generalforsamlingen generalsekretæren til i samarbejde med UNESCO og i konsultation med bl. a. FN's Institut for Uddannelse og Forskning (UNITAR), at udarbejde en omfattende ekspertundersøgelse om hensigtsmæssigheden af at oprette et internationalt universitet, omfattende en klar definition af dets målsætninger samt forslag om dets organisering og finansiering.

Generalsekretærens rapport blev fremlagt for ECOSOC under rådets 49. samling i juli

1970. Drøftelserne i ECOSOC var imidlertid hæmmet af, at rapporten først blev udsendt efter, at rådet havde påbegyndt sin samling. De fleste medlemmer så sig derfor ikke i stand til at tage stilling til de i rapporten specificerede forslag, men begrænsede sig i alt væsentligt til at fremføre generelle bemærkninger angående ideen om at oprette et internationalt universitet.

ECOSOC vedtog et resolutionsforslag, hvorefter UNESCOs generalkonference anmodedes om at udtale sig om, hvilke målsætninger, der bør stilles for et internationalt universitet og om at udforme forskellige modeller for, hvorledes et sådant universitet vil kunne oprettes. UNESCO anmodedes endelig om at fremlægge sine synspunkter under 25. generalforsamling.

Umiddelbart før sagens behandling i 2. udvalg fremlagde generalsekretæren en ny rapport indeholdende hans syn på sagen i lyset af UNITARs og UNESCOs generalforsamlings holdning, der er gengivet i to bilag til rapporten. Generalsekretæren kommer til den konklusion, at tiden endnu ikke er inde til at træffe endelig beslutning i sagen. Han forudser muligheden af, at generalforsamlingen som foreslået af UNESCOs generalkonference anmoder UNESCO om at foretage yderligere undersøgelser vedrørende de undervisningsmæssige, finansielle og organisatoriske problemer i forbindelse med oprettelsen af et internationalt universitet. Samtidig udtrykker generalsekretæren håb om, at generalforsamlingen vil bemyndige ham til at fortsætte sine egne undersøgelser i sagen bistødt af en ekspertgruppe, som foreslået af UNITARs bestyrelse. Generalsekretæren understreger, at arbejdet i UNESCO og ekspertgruppens virksomhed vil kunne tilrettelægges således, at der ikke bliver tale om dobbeltarbejde.

Dagsordenpunktet blev introduceret i udvalget af en repræsentant for generalsekretæren, der redegjorde for sagens udvikling siden 24. generalforsamling. Han understregede, at både UNESCO og UNITAR i princippet støttede tanken om universitetets oprettelse.

UNESCOs repræsentant udtalte, at hovedformålet med universitetet efter UNESCOs foreløbige opfattelse burde være at formidle viden om forskellige kulturelle og politiske anskuelser.